

извършват търговски сделки в Италия чрез него, трябва да могат да се ползват от обичайния механизъм на приспадане, предвиден в Шеста директива, дори когато някои търговски сделки е трябвало да се извършат пряко от основното място на икономическа дейност.

- (¹) ОВ L 331, стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 34.
- (²) ОВ L 326, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 81.
- (³) ОВ L 145, стр. 1 — Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа.

Иск, предявен на 3 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Финландия

(Дело C-246/08)

(2008/C 209/43)

Език на производството: фински

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: P. Aalto, D. Triantafyllou)

Ответник: Република Финландия

Искания на ищеца

— Да се установи, че Република Финландия не е изпълнила задълженията си по член 2, параграф 1, както и по член 4, параграфи 1, 2 и 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО за ДДС (¹), като не начислява ДДС върху правните консултации, предоставени от държавните служби за правна помощ (назначените там обществени правни съветници) съгласно разпоредбите относно правната помощ срещу частично заплащане, докато съответните услуги, предоставени от частни съветници, подлежат на облагане с ДДС,

— да се осъди Република Финландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Във Финландия получателят на правна помощ може да избере между обществени и частни правни съветници, които да го подпомагат в съдебното производство. В този случай предоставените срещу частично заплащане услуги от обществените правни съветници не подлежат на облагане с ДДС, докато върху предоставените срещу частично заплащане услуги от частните правни съветници се начислявал ДДС. Според Комисията в този случай има неравно третиране по отношение на облагането с

ДДС на еднакви услуги, което имало последици за собствените средства на Общността.

Услугите, предоставяни от държавните служби за правна помощ в съдебното производство, не попадали в приложното поле на член 4, параграф 5, първа алинея от Шеста директива за ДДС. Без съмнение тези услуги не се облагали с ДДС тогава, когато те се предоставяли без заплащане. Когато получателят на правна помощ обаче заплащал за това, предоставяните от държавните служби за правна помощ услуги не могли да се разглеждат като освободени от ДДС.

Съгласно член 4, параграф 5, втора алинея от Директивата за ДДС публичноправните субекти следвало да се разглеждат като данъчнозадължени лица по отношение на дейностите, които извършват в качеството им на органи на държавната власт, при които третирането им като данъчно незадължени лица би довело до значително нарушаване на конкуренцията. Дори и държавните служби за правна помощ да се разглеждали като извършващи дейност в качеството им на органи на държавна власт, тяхното третиране като данъчно незадължени лица в посочените случаи щяло да доведе до значително нарушаване на конкуренцията. По тази причина те трябвало да се разглеждат като данъчнозадължени лица по ДДС.

- (¹) ОВ L 145, стр. 1.

Иск, предявен на 9 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-248/08)

(2008/C 209/44)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: Eleni Tserepa — Lacombe и A. Markoulli)

Ответник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се установи, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 4, параграф 2, букви а) и в), член 5, параграф 2, буква в), член 6, параграф 2, буква б), членове 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 и 26 от Регламент (ЕО) № 1774/2002 (¹) от 3 октомври 2002 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, непредназначени за консумация от човека,

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящия иск Комисията иска Съдът да установи, че Република Гърция не е изпълнила задълженията си по член 4, параграф 2, букви а) и в), член 5, параграф 2, буква в), член 6, параграф 2, буква б), членове 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 18 и 26 от Регламент (ЕО) № 1774/2002 от 3 октомври 2002 година за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, предназначени за консумация от човека (наричан по-нататък „регламент СЖП [странични животински продукти]“). Следва да се отбележи, че настоящият иск се отнася до две производства за нарушения (нарушения 2001/5217 и 2006/2221) вследствие на неизпълнение от страна на Република Гърция на нейните задължения по изброените по-горе членове от посочения регламент.

По-специално, с регламента се установява, че след като са събрани, превозени и без неоправдано закъснение идентифицирани, животинските отпадъци трябва да бъдат унищожени, след тяхната преработка, при спазване на определените с регламента условия, в зависимост от категорията, към която принадлежат (член 4, параграф 2, буква в), член 5, параграф 2, буква с), член 6, параграф 2, буква б). Освен това в него са предвидени процедури относно унищожаването на специфично рисковите материали чрез изгаряне (член 4, параграф 2, буква а). С регламента СЖП се установяват също така условията за одобрение на предприятия за изгаряне на отпадъци, на междинни предприятия, на складови предприятия, на предприятия за изгаряне и съвместно изгаряне, на предприятия за преработка на материали от категории 1 и 2, предприятия за преработка на мазнини от категории 2 и 3, предприятия за производство на биогазове и на предприятия за компостиране (членове 10-15). Освен това, с регламента СЖП се определят условията за одобрение от страна на компетентните органи на материали от категория 3 както и на храна за домашни любимци и на технически продукти (членове 17-18). Също така, съгласно регламента компетентният орган провежда през редовни интервали инспекции и надзор с цел оценка въз основа на установени критерии на спазването на разпоредбите и взема необходимите мерки в случай на неспазване на посочените разпоредби (член 26).

Като се основава на голям брой доклади в резултат на проведени в рамките на мисии на Хранителната и ветеринарна служба на Комисията (ХВС) посещения с цел инспекция, Комисията подчертава, че нито в рамките на сроковете, определени в мотивираното становище нито на определените в допълнителното мотивирано становище срокове, нито впоследствие, Република Гърция е приела необходимите мерки, за да санира нарушенията, които се твърди че тя е извършила, и следователно за да се съобрази със задълженията ѝ по посочените по-горе членове от регламента СЖП.

От 2004 г. насам ХВС провежда поредица мисии в Гърция с цел да установи нередностите при изпълнението на разпоредбите на регламента СЖП. Въпреки констатирането на определен напредък, постигнат вследствие на отправени от ХВС към гръцките органи препоръки, изработени въз основа на констатациите на последния, и въпреки приемането на специална национална правна уредба през октомври 2006 г. с предмет въвеждане на необходимите административни мерки за прилагането на

регламента СЖП, по-специално що се отнася до одобряването на предприятия за преработка на отпадъци, инспекторите от ХВС установяват многократно и до края на април 2007 г., дата, на която се провежда последната мисия, че гръцките власти не се предприели действията, необходими за се съобразят със задълженията по посочените по-горе членове от регламента СЖП.

Отбелязва се също, че неизпълнението или частичното изпълнение на разпоредбите, посочени по-горе, се дължи в голяма степен на неефикасна координация на компетентните органи на ниво администрация на регионите. Освен това, както е видно от отговорите на гръцките власти на официалните проверки, извършени по време на мисиите на ХВС, нивото на официалния надзор от страна на компетентните органи и на налагането на санкции, предвидени в националната правна уредба, не гарантира по ефикасен начин прилагането на регламента СЖП.

(¹) ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1.

Иск, предявен на 10 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело С-249/08)

(2008/С 209/45)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: К. Banks и С. Cattabriga)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— Да се установи, че Италианската република не е изпълнила задълженията си по член 1, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2241/87 (¹) на Съвета от 23 юли 1987 година относно установяването на някои контролни мерки по отношение на риболовните дейности и по член 2, параграф 1 и член 31, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕИО) № 2847/93 (²) на Съвета от 12 октомври 1993 година относно установяването на система за контрол, приложима към общата политика в областта на рибарството, като:

— не е предприела необходимите мерки за контролиране, инспектиране и надзор по подходящ начин, в рамките на своята територия и в морските води, които са под нейна юрисдикция или под неин суверенитет, на риболовната дейност, по-специално що се отнася до спазването на разпоредбите, които регламентират съхраняването на борда и използването на плаващи мрежи, и